

Az ítéltábla a Patócs Ilona ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Hajba Csaba ügyvéd által képviselt **I.r., II.r. alperesek** ellen **adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása** iránt indított perében, a Veszprémi Törvényszék 2014. január 15. napján kelt 7.P.21.181/2009/76/I. számú ítéletével szemben, a felperes által 77. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperesek által a felperesnek fizetendő marasztalás összegét 2.658.810.- (Kettőmillió-hatszázötvennyolcezer-nyolcszáztíz) forintra, és ennek 2008. május 21. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, míg 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatára felemeli.

Mellőzi a felperest az alperesek javára elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést.

A felperes által az államnak külön felhívásra fizetendő elsőfokú illeték összegét 738.000.- (Hétszázharmincnyolc-ezer) forintra leszállítja, az alperesek által ugyanilyen módon fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét pedig 162.000.- (Egyszáz-hatvankettőezer) forintra felemeli.

Köteles a felperes az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak megfizetni mindkét fokú eljárás perköltségeként 625.000.- (Hatszázhuszonöt ezer) forintot.

Köteles a felperes 355.350.- (Háromszázötvenöt ezer-háromszázötven) forint, az alperesek egyetemlegesén 106.150.- (Egyszázhatvanöt ezer) forint fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesén fizessenek meg a felperesnek 1.328.621.-Ft-ot és ennek 2008. május 21-től a kifizetésig járó, a Ptk.301. §-a szerinti kamatát. Ezt meghaladóan a felperes módosított, további 12.671.379.- Ft megfizetésére irányuló kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon

belül fizessen meg az alpereseknek 991.743.-Ft perköltséget. A felperest 828.000.-Ft, az alpereseket 72.000.-Ft feljegyzett illeték állam javára történő megfizetésére kötelezte.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperesek a korábban $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban közös tulajdonukat képező, 2006-ban épült "**Település**"1, hrsz. alatti lakóház, udvar, szántó megjelölésű ingatlanukat a 2008. május 20-án megkötött adásvételi szerződéssel értékesítették a felperes részére. A szerződésben rögzített 83.500 eurós vételárral szemben a felek 147.000 euróban állapodtak meg, melyet a felperes a szerződéskötés napján megfizetett.

A szerződéskötést megelőzően a felperes és építész foglalkozású házastársa az ingatlant megtekintette. Az alperesek tájékoztatták a vevőt, hogy az épület külső hőszigetelése és a vakolási munkák nem készültek el, a padlófűtés üzemeltetése fokozott figyelmet igényel. Egyéb, az épület lényeges műszaki tulajdonságaira, hiányosságaira vonatkozó tájékoztatást nem adtak. A felperes egzotikus állatmenhelyet kívánt Magyarországon létrehozni, ezért szándékában állt az épület saját igényeinek megfelelő átépítése, kibővítése. Az ingatlan birtokbavétele után rövid időn belül megkezdett munkák eredményeként a tetőtér és a nyitott terasz beépítésre került, a földdel fedett lapostetős részen új emeleti szint és magastető létesült. Az elsőfokú eljárásban csatolt tervdokumentációk, fényképek, "**A**", "**B**" tanúk tanúvallomása alapján, valamint a beszerzett igazságügyi műszaki szakértői véleményre figyelemmel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy e munkálatok az épület földszinti részét, a kereset alapjául szolgáló hibás épületrészeket nem érintették.

A szerződés megkötésekor és az ingatlan birtokbaadásakor a lakóépület keleti fala vízszigeteléssel nem rendelkezett, de az e hiányosság okozta nedvesedés, dohosodás a helyiségek különböző színű falfestése miatt nem volt észlelhető. A terep kialakítása, valamint a tusoló padozatának nem megfelelő lejtése miatt a csapadékvíz befolyt a nappaliba, ez idővel az ívelt ablakok és ajtó faanyagának korhadását idézte elő. Nem volt megfelelő a fűtésrendszer, a kazánház, tároló (garázs) szigetelése, szellőzése sem. A szennyvíztároló vízzáró beton helyett pincefalazó blokkból készült, fenéklemezzel nem rendelkezett, szellőzése nem volt megoldott. A háló és közlekedő ívelt ablakai nem voltak teljesen nyithatók. Az épület keleti oldalán található négy ablak a fal síkjában került elhelyezésre, ami hőhidasság kialakulását, idővel penészedést eredményezett. Az épület északi hátsó fala falazótégla helyett pincefalazó blokkból készült.

E hibajelenségek a szerződéskötést megelőzően a felperes számára nem voltak észlelhetők, az épület beázása, a falak nedvesedése, penészedése, a nyílászárók rothadása, a doh és szennyvízszag csak a birtokbavételt követően jelentkezett. A felperes az épülettel kapcsolatos kifogásait a hibajelenségek észlelését követően pontosan már meg nem határozható időpontban közölte az alperesekkel, akik az ajtók beállításán és zárcserén túl egyéb javítást nem vállaltak.

A felperes a 2008. július 25-i megbízása alapján 2008. augusztus 25-én elkészült magánszakvéleményre alapítottnan 2008. szeptember 4-i levelében szólította fel az I. r. alperest 10.000.000.-Ft megfizetésére, majd e felszólítását 2008. szeptember 22. napján megismételte. Az elsőfokú ítélet megállapítása szerint a 2009. május 22-i megbízás alapján készült újabb magánszakértői véleményre figyelemmel a felperes 2009. június 9-i levelében jelezte az I. r. alperesnek, hogy amennyiben szavatossági igényeit nem ismeri el, az ingatlan

tényleges forgalmi értéke és a vételár közötti különbözet iránti igényét perben fogja érvényesíteni. Az újabb, 2009. június 25-én elkészült magánszakértői véleményt követően a felperes 2009. július 17-én értékebecslői magánszakértői véleményt készíttetett.

A lakóépület keleti oldalán elhelyezkedő tetőtéri terasz engedély nélküli beüvegezése miatt az építésügyi hatóság a felperest 404.000.-Ft építési bírsággal sújtotta, amely 2009. július 18-án megfizetésre került.

Az elsőfokú bíróság a felperes módosított, elsődlegesen javítási költségekre, mint szavatossági igényre, másodlagosan a hibás teljesítés miatt kártérítésre alapított igényét részben találta alaposnak. Kifejtette, hogy a szavatossági igénnyel kapcsolatos alperesi elévülési kifogással szemben a felperes az elévülés nyugvására vonatkozó tényállítási kötelezettségeinek nem tudott eleget tenni. Rámutatott, hogy a 2009. szeptember 17-én előterjesztett keresetlevél csak utalásszerűen tartalmazta a felperes által hivatkozott magánszakértői véleményben részletezett hibákat. A felperes csak bírósági felhívást követően, 2013. január 2-án jelölte meg tételesen a szolgáltatott dolog hibáit, az egyes hibák okait és az azt alátámasztó bizonyítékokat annak ellenére, hogy azokról az "A" által készített magánszakértői véleményre figyelemmel 2008. augusztus 25-e óta már tudomással bírt. Nem merült fel peradat arra nézve, hogy a felperesi igényérvényesítéssel kapcsolatos 2008. szeptember 22-i levélváltást követően a kereseti kérelem szerinti igények bíróság előtti érvényesítése akadályba ütközött volna, vagy a felek között az elévülés nyugvását eredményező tárgyalások folytak volna. A törvényszék utalt arra, hogy a fűtésrendszer hibájáról, a hiba okáról a "C" fűtészerező által kiállított „szakvélemény” megnevezésű okiratból a felperes 2008. július 22-én szintén tudomást szerzett. Az egyes, a kereseti kérelem alapjául szolgáló hibák jellegéből is kizárt, hogy amennyiben a hiba oka már a teljesítéskor fennállt, az egyes hibákat a felperes csak a teljesítést követő egy év elteltével észlelte volna. Ezért a Ptk.306. §-ára alapított szavatossági joga a felperesnek a Ptk.307. § (1) bekezdése és a Ptk.308. § (1) és (3) bekezdése alapján - figyelemmel a Ptk.308/A. § (1) bekezdésében és 308/B. §-ában foglaltakra, valamint az 1/2012. (VI. 21.) PK. véleményre - elévült.

A felperes azonban a másodlagos kereseti kérelmét mind a tapadókárok, mind a következményi károk vonatkozásában az általános elévülési időn belül érvényesítette, ezért a kártérítési követeléssel szemben előterjesztett alperesi elévülési kifogás nem foghatott helyt.

A kártérítési igény alapjául szolgáló hibás teljesítést illetően a törvényszék utalt a Ptk.305/A. § (1) bekezdésében és az 1/2004. (XII. 2.) PK. véleményben írtakra, hangsúlyozva, hogy az alperesek teljesítéskor a felperest nem terhelte a szolgáltatás tárgyának megvizsgálására vonatkozó kötelezettség. Az alperesek a kárfelelősség alóli mentesülésükkel kapcsolatban nem tudták bizonyítani, hogy az egyes hibákat a felperes a teljesítéskor akár az alperesek tájékoztatása alapján, akár a szerződéskötés előtt az ingatlan megtekintése során megismerhette, vagy megismerte. A perben beszerzett igazságügyi műszaki szakértői véleményt a törvényszék e körben aggálytalannak fogadta el, hangsúlyozta, hogy az megerősítette a felperes előadásán alapuló magánszakértői vélemény megállapításait. Az igazságügyi műszaki szakértő által tartott szemle időpontjában ugyan az egyes hibák már

kijavításra kerültek, de az elsőfokú eljárás során csatolt fényképfelvételek, az építési és fennmaradási engedélyezési tervdokumentáció és a magánszakértői vélemény azon részei, amelyek az eljáró magánszakértő saját szemle tapasztalatain alapulnak, a tanúvallomásokkal egybevetve alkalmasak voltak arra, hogy a szakértő a hibák fennálltára és azok okára megalapozott szakvéleményt adjon. A magánszakértői vélemény és az igazságügyi műszaki szakértő nyilatkozata alapján az alperesek alaptalanul hivatkoztak arra is, hogy a fényképfelvételek nem a felperes által megjelölt időpontban készültek.

A törvényszék a felperes módosított kereseti kérelme szerinti kártérítési igényt az északi, keleti, nyugati falak nedvesedését és szigetelésének hiányát (az elsőfokú ítélet 1. tétele), a nappali ívelt ablakai és ajtaja hibás szigetelését (2. tétel), a tusoló padozatának hiányát (4. tétel), a fűtésrendszer hibáját (6. tétel), a garázs beázását és szellőzésének hiányát (7. tétel), a szennyvíztározó szellőzőjének hibáját (8. tétel), az ívelt ablakok nyithatatlanságát (9. tétel), az épület nyugati oldalán, a fal síkjában elhelyezett 4 ablak penészedését (12. tétel) illetően a beszerzett igazságügyi műszaki szakértői vélemény alapján részben alaposnak találta azzal, hogy az e hibákkal összefüggésben a javítási költségben megjelenő kár összege 1.328.621.-Ft. A nyitott terasz feletti tetőn a fólia hiányára alapított kárigényt (10. tétel) illetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy az a felperes saját előadása szerint is nyílt hibának minősül, így e körben a hibás teljesítésre alapított alperesi felelősség nem volt megállapítható. A kád szifonjának hibás beszerelésével (3. tétel), a WC eldugulásával (5. tétel), a konyhabútor munkalapjának hibájára (11. tétel) alapítottan előterjesztett kereseti kérelmet bizonyítottság hiányában utasította el.

A 13. tételszám alatti kártérítési igényt - az északi és keleti fal falazótégla helyett pincefalazó blokkból készült - ugyancsak annak bizonyítatlanságára tekintettel utasította el. Megállapította, hogy e hiba fennálltát "D" tanúvallomása és a beszerzett igazságügyi műszaki szakértői vélemény alátámasztotta, a hőszigetelés beépítésével megvalósítható javítás költségére azonban a kirendelt szakértő nem adott véleményt, s a felperes e körben a szakértői vélemény kiegészítését sem kérte.

Rámutatott, hogy a szakértői vélemény nem igazolta sem azt, hogy az épületben a kereseti kérelem tárgyául szolgáló egyes hibák kijavíthatatlanok lennének, sem azt, hogy a javítás elvégzését követően is fennmaradnának a rendeltetésszerű használatot gátló hibák. Erre tekintettel nem fogadta el a szakértői vélemény megállapítását azt illetően, hogy a hibák kijavítását követően a teljes vételár 5 %-ában meghatározható értékcsökkenés maradna fenn az ingatlanban. Utalt arra, hogy a javítási költséggel vagylagosan, vagy azzal kumulatíván érvényesíthető árleszállítás csak a Ptk.306. § (1) bekezdés b) pontja szerinti szavatossági igényként érvényesíthető, s a felperes nem követelhet alappal kártérítést az ingatlan tényleges forgalmi értéke és a szerződésben meghatározott vételár különbözetére alapítottan sem.

A 404.000.-Ft építési bírsággal összefüggésben előterjesztett kárigényt részben annak bizonyítatlanságára, részben a felperes Ptk.340. §-a szerinti kármegelőzési kötelezettségére hivatkozva találta alaptalannak. A 2.700.000.-Ft-os nemvagyoni kártérítés iránti kereseti kérelmet ugyancsak bizonyítatlannak találta, hangsúlyozva, hogy az annak alapjaként

megjelölt, az alperesi hibás teljesítéssel okozati összefüggésben álló fizikai és pszichikai egészségromlást, az életvitel elnehezülését a felperes az elsőfokú bíróság felhívása ellenére nem igazolta.

A perköltségről a 15.503.628.-Ft-os pertárgyértékhez viszonyítottan 8 %-os felperesi pernyertességre figyelemmel döntött.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélet tábla a nemvagyoni kártérítés, valamint az elsőfokú ítélet számozása szerinti 13. tételszám alatti kárigényt illetően adjon helyt a kereseti kérelemnek, s kötelezze az alpereseket további 5.768.828.-Ft megfizetésére azzal, hogy a peres felek pernyertesség-pervesztesség aránya 50-50 %-os mértékű, ennek megfelelően perköltségeit mindegyik fél maga viseli.

A Pp.235. § (1) bekezdésére hivatkozással előadta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta új információ jutott birtokába, illetve új bizonyítási indítványt kíván előterjeszteni. Kérte, hogy az ítélet tábla tanúként hallgassa meg "E"-t, aki igazolni tudja azt, hogy a szakértői szemlét megelőzően milyen hibák kerültek a felperes részéről kijavításra, s ezek milyen javítási munkákat igényeltek. A hibás teljesítést illetően hangsúlyozta, hogy a pincefalazó blokkból készült fal sem a szigetelés tekintetében, sem statikailag nem elfogadható. A perben eljáró igazságügyi szakértői vélemény szerint e rejtett hibával kapcsolatban a 3.068.828.-Ft-os kárigény egyáltalán nem eltúlzott. Előadta, hogy az általa meghallgatni kért tanú a nemvagyoni kárpótlás körén belül is vallomást tud tenni arra vonatkozóan, hogy az alperesi hibás teljesítéssel összefüggésben a felperest milyen hátrány érte. Hivatkozott a Ptk.76. §-ában, 84. § (1) bekezdés a) pontjában, valamint az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében írtakra. Az Alkotmánybíróság 34/1992.(IV.1.) AB határozatára hivatkozva kifejtette, hogy a nemvagyoni kárpótlás megítéléséhez nem szükséges a konkrét kár megjelölése.

Az I. és II. r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben a fellebbezésben támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyását, s a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg, s abból helytálló jogi következtetésre jutott.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a perbeli ingatlan északi és keleti falának hibája (az elsőfokú ítélet sorszámozása szerinti 13. tételszám alatti hiba) hőszigeteléssel javítható. Az utólagos hőszigeteléssel ellátott, pincefalazó blokkból készült fal a javítást követően a lakóépület falazataként megfelelően funkcionál. A javítás költsége 1.330.189.-Ft, annak elvégzése után e hibával összefüggésben nem állapítható meg értékcsökkenés. Javítás hiányában az e hiba miatt figyelembe vehető értékcsökkenés mértéke a javítási költséggel megegyező 1.330.189.-Ft (a másodfokú eljárásban Pf.5. sorszám alatt beszerzett kiegészítő szakértői vélemény).

Az így kiegészített tényállás alapján az érdemi felülbírálatra alkalmas elsőfokú ítéletet az ítélet tábla a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között - kizárólag a 13. tételszám

alatti vagyoni kár és a nemvagyoni kárpótlás körében - bírálta felül (Pp.253. § (3) bekezdés) és megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos:

Az ítélet tábla osztja az elsőfokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy az 5/2012.(VI.21.) PK. vélemény, valamint a Ptk.310. §-a alapján a felperes valamennyi, az alperesi hibás teljesítéssel összefüggő kárának megtérítésére alappal tarthat igényt mind a tapadókarok, mind a következménykárokat illetően. Helyesen állapította meg a törvényszék azt is, hogy a kártérítési igényrel szemben annak elévülésére alapítottan előterjesztett alperesi védekezés nem foghatott helyt.

A 13. tételszám alatti vagyoni kárigényt illetően az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az északi és keleti falnál a hiba tényét - nevezetesen, hogy a fal falazótégla helyett pincefalazó blokkból készült - az elkészült igazságügyi szakértői vélemény és a törvényszék ítéletében is felhívott tanúvallomás alátámasztotta. A törvényszék a 36. sorszám alatti, az igazságügyi szakértőt kirendelő végzésében maga is a szakértő feladatává tette a felperesi kereseti kérelemben megjelölt hibák fennálltának vizsgálatát, s azt, hogy e hiányosságok kijavításra kerültek, kijavításuk milyen költségvonzattal jár, s a kijavítás után megállapítható-e az ingatlan forgalmi értékében bármiféle értékcsökkenés. Az elsőfokú eljárásban beszerzett 38. sorszám alatti igazságügyi műszaki szakértői vélemény s annak a 2013. október 9-i tárgyaláson tett kiegészítése (67. számú jegyzőkönyv) e körben hiányos volt, mert a szakértő a 13. tételszám alatti hibajelenség javítási költségére, az e hibával kapcsolatban fennálló értékcsökkenés mértékére nem adott választ. A szakvélemény e hiányossága azonban a kirendelő végzésben írtakra is tekintettel - az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel szemben - nem értékelhető a felperes terhére. Az ítélet tábla a Pp.182. §-a alapján felhívta a szakértőt a hiányos szakvélemény kiegészítésére. A másodfokú eljárásban beszerzett igazságügyi műszaki szakértői vélemény kiegészítése alapján megállapítható volt az e hibajelenséggel kapcsolatos javítási költség összege, valamint a javítás hiányában megállapítható értékcsökkenés mértéke.

A szakértői vélemény kiegészítését a felperes annyiban vitatta, hogy az álláspontja szerint nem adott választ arra a kérdésre, a pincefalazó blokkból készült fal statikai szempontból jelent-e kockázatot az ingatlan állékonyságát, az építmény élettartamát illetően.

Az alperesek ugyancsak vitatták a szakértői vélemény kiegészítését arra hivatkozva, hogy a felperes az ingatlan megvásárlásakor teljes mértékben tisztában volt az ingatlan északi hátsó fala szigetelésének megoldásával. Ebből követően e körülményre alapítottan kártérítési igényt megalapozottan nem terjeszthet elő. Fenntartották azon álláspontjukat is, mely szerint az általános elévülési időn belül csak olyan kártérítési igényt lehet érvényesíteni, amely nem azonos a szavatossági igények tartalmával.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a másodfokú eljárásban kiegészített igazságügyi műszaki szakértői vélemény aggálytalan, s az részben alátámasztja a fellebbezési kérelem szerinti vagyoni kártérítés iránti igényt. A felperes a szakértői vélemény kiegészítésére tett észrevételében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a kiegészített szakértői vélemény nem foglal állást abban a kérdésben, a kivitelezési hiba befolyásolja-e az épület statikai állapotát,

állékonyágát. Mind az elsőfokú eljárás során beszerzett igazságügyi műszaki szakértői vélemény, mind annak a másodfokú eljárás során elrendelt kiegészítése egyaránt tartalmazza, hogy e hiba a hőszigetelés beépítésével utólag javítható. A szakértői vélemény kiegészítése egyértelmű megállapítást tartalmaz azzal kapcsolatban is, hogy pincefalazó elemből olyan külső teherhordófal amellyel szemben előírás a hőtechnikai követelmény akkor építhető, illetőleg lakóépület falazataként a pincefalazó akkor használható, ha a falat utólag hőszigeteléssel látják el. Ez azonban egyúttal azt is jelenti, hogy a hőszigetelés beépítésével utólag kijavított fal további - statikai - károsodást, hibát vagy azzal összefüggésben értékcsökkenést nem idéz elő. A szakértői vélemény kiegészítése egyértelműen azt illetően, hogy a hőszigeteléssel e hibajelenség további értékcsökkenés nélkül javítható.

Helytállóan rögzítette a törvényszék, hogy a felperes a nemvagyoni kár iránti igényével kapcsolatban sem tényállítási, sem bizonyítási kötelezettségének többszöri bírósági felhívás (55. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv, 56/I. szám alatti végzés, 62. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv) ellenére nem tett eleget. A bírósági felhívások tartalmazták azt is, hogy amennyiben a felperes részletes tényállítást és bizonyítási indítványt nem terjeszt elő a nemvagyoni kárpótlás iránti igényével kapcsolatban, úgy ezek hiányában a nemvagyoni kártérítés iránti kereset „érdemben nem bírálható el”, illetőleg „a bizonyítási kötelezettség és a bizonyítatlanság jogkövetkezménye a felperest terheli.”

A felperes e felhívásokat követően tanúbizonyítási indítvánnyal nem élt, a 2013. szeptember 25-i tárgyaláson (66. sorszám alatti jegyzőkönyv) pedig személyesen úgy nyilatkozott, hogy orvosi dokumentációval nem rendelkezik, szakértő kirendelését nem kéri.

A fellebbezésben előadottakból következően a másodfokú eljárásban bejelentett tanú ismeretekkel bír arról, hogy a felperest milyen egyéb, a nemvagyoni kárpótlás körén belül értékelendő hátrányok érték az alperesi hibás teljesítéssel összefüggésben. A felperesnek azonban nyilvánvalóan az elsőfokú eljárás során is tudnia kellett arról, hogy ezen információkat a tanúval megosztotta.

A Pp.235. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141. § (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróságnak a nemvagyoni kárpótlás körében a felperes felé tett felhívásai tartalmazták a Pp.141. § (6) bekezdése szerinti figyelmeztetést, a másodfokú eljárásban a felperes által előterjesztett tanúbizonyítási indítvány teljesítésére nem volt lehetőség.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét annak megfellebbezett részében a Pp.253. § (2) bekezdés alapján részben megváltoztatta és az alperesek által felperesnek fizetendő marasztalás összegét 2.658.810.-Ft-ra felemelte. E tőkeösszeg után 2008. május 21. napjától az alperesek a 2002. évi XXXVI. törvény 5. §-ával megállapított Ptk.301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatot, 2013. június 30. napjától a kifizetés napjáig pedig a 2013. évi XXXIV. törvény 14. § (10) bekezdés d) pontjával módosított Ptk.301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatot kötelesek megfizetni.

Az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a pertárgy értékét az elsőfokú eljárásban. A felperes kereseti kérelmét 60. sorszám alatt pontosította, a módosított kereseti kérelem szerint az alpereseket összesen 14.000.000.-Ft megfizetésére kérte kötelezni. Tévedett a törvényszék, amikor a pertárgy értékének meghatározásakor a 60. sorszám alatti beadványban feltüntetett 3.068.828.-Ft-os, a felperes által felkért magánszakértő által megállapított összeget, valamint a felperes által készített munkaösszesítő szerinti 3.406.700.-Ft-os összeget egyaránt figyelembe vette, mert a magánszakértő, illetőleg a felperes által kidolgozott javítási költségek egymáshoz képest is átfedést mutatnak. A 14.000.000.-Ft-os pertárgy értékhez képest az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán a felperes az elsőfokú eljárásban 18 %-ban, a másodfokú eljárásban az 5.768.828.-Ft-os pertárgyértékhez képest 23 %-ban bizonyult pernyertesnek. Ezért az elsőfokú kereseti illeték 900.000.-Ft-os összegéből a felperes 738.000.-Ft-ot, az alperesek 162.000.-Ft-ot, a másodfokú fellebbezési illeték 461.500.-Ft-os összegéből a felperes 355.350.-Ft-ot, az alperesek 106.150.-Ft-ot kötelesek az állam javára megfizetni (Pp.239. §, Pp.81. § (1) bekezdés, 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdés).

Az alperesek az elsőfokú eljárásban 4. sorszám alatt csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján teljes pernyertességük esetére mindkét fokú eljárásban összesen 1.000.000.-Ft-os ügyvédi munkadíjra tarthattak igényt (32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont). Ebből az ügyvédi munkadíjból az ítéletábra az elsőfokú eljárásra 660.000.-Ft-ot, a másodfokú eljárásra 334.000.-Ft-ot vett figyelembe, így a fentiek szerinti pernyertességi-pervesztességi arányra tekintettel a felperes elsőfokú perköltségként 440.000.-Ft-ot, másodfokú perköltségként 179.000.-Ft-ot köteles az alpereseknek megfizetni. Az elsőfokú eljárásban a felperes 471.398.-Ft-ot, az alperesek 122.743.-Ft-ot előlegeztek meg szakértői díjként, az így felmerült összesen 594.141.-Ft-os szakértői díjból az alperesek 106.945.-Ft-ot kötelesek viselni. Az általuk megelőlegezett szakértői díjhoz képest különbözetként mutatózó 6.000.-Ft-ot ugyancsak a felperes köteles az alpereseknek perköltségként megfizetni.

Győr, 2014. november 19.

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Világi Erzsébet sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: